

han bestandig fra den ene Bog over til de andre, hvortil der i denne var bleven henvist, og forfulgte fra disse Tankegangen tilbage til endnu ældre Værker for saaledes at finde ind til den oprindelige Begrundelse, det enkle, endegyldige Sandhedsbevis, der nedslog alle Tvivl. Han forskaffede sig Bøgerne direkte fra en københavnsk Boghandler uden — som ellers — at benytte Ivan som Kommissionær, og det var efterhaanden et helt Bibliotek af filosofiske, æstetiske og teologiske Skrifter, der stabledes op paa hans Bord.

Men jo mere han læste, desto mere forvirredes han. Under denne standhaftige Søgen efter det altudtømmende Ord, der for evig Tid havde tilintetgjort alle overtroiske Forestillinger om et »Hinsides«, tumlede han rundt i Mørke som en bestandig narret Blindebuk. Hver Gang han troede at være Beviset ganske nær, lød der et »Her!« helt henne fra den modsatte Ende af Tankens genlydende Verden, eller han stødte Panden mod en Mur, et eller andet for ham utilgængeligt Værk af en gammel græsk og latinsk Filosof. Alligevel trættedes han ikke, blev blot stadig ivrigere og utaalmodigere i sin Søgen, dampede blot Stuen endnu tættere til af sine stærke Virginiacigarer. Med den Tyrketro paa Bøger, der efterhaanden udvikler sig hos den selvoplærte, blev han undertiden siddende hjemme ogsaa om Dagen. For det hastede med ham!